

lig Betænkelse derved. De to andre Vædringsforslag under Nr. 2 og 3, der ere fuldstændig enslydende med andre ærede Medlemmers Forslag, skal jeg paa Forslagsstillernes Begne tage tilbage.

Formanden (Høgsbro): Vædringsforslagene under Nr. 2 og 3 af Bøtter med flere Medlemmer ere tagne tilbage; men de vilde ogsaa uden dette bortfalde af sig selv som enslydende med de to andre.

Rogtmand: Stjøndt den ærede Forslagsstiller til Vædringsforslaget til § 3 ikke har udtalt sig, skal jeg dog anbefale at stemme for dette Vædringsforslag.

N. J. Larsen: Efter de Udtalelser, som ere faldne ved denne Sags 1ste Behandling saavel fra den ærede Minister som fra ærede Medlemmer, som staa vedkommende Kreditforeninger nær, tør jeg haabe, at mit Vædringsforslag til § 3 ikke vil møde Modstand fra Nogen; det gaar blot ud paa, at naar Ministeren meddeler Kreditforeningerne de Begunstigelser, som omhandles i Loven af 20de Juni 1850, § 2 b., saa skal det dog være med den Begrænsning, at Skyldneren, naar han skal udeblive med Renter, ikke kan hjemløges med Egektion, forinden der er givet ham 3 Dages Bærfel. Efter hvad der er udtalt ved 1ste Behandling af flere ærede Medlemmer, vil dette Vædringsforslag ikke i nogen Maade træde hindrende i Veien for de paagjældende Foreninger eller for denne Lovs Fremme. Efter den Praxis, som nu findes Sted, vil Forslaget for nærværende Tid ingen særlig Betydning have, men det stæber en retslig Garanti for de paagjældende Skyldnere, som der ikke synes at være nogen Grund til at forholde dem. Jeg skal dermed anbefale Vædringsforslaget.

Bust: Jeg skal kun tillade mig kort at bemærke lige overfor den sidste ærede Tale, at jeg kan ogsaa være med til at stemme for det ærede Medlems Vædringsforslag. Det er jo, som udtalt ved 1ste Behandling, ikke Udeblivelse med Renterne, Lovforslagets § 3 har Hensyn til, men det gjælder om Pantets Foringelse. Jeg frygter derfor, at det ærede Medlem, som vistnok har havt til Hensigt med denne Vædring at ville særlig gjøre Gavn for disse Laantagere, i Praxis inderer vil komme til at stæbe dem. De praktiske Forhold have nemlig for Syllands Vedkommende paa dette Omraade været, at der ikke har været givet 3 Dage, men mere end 3 Ugers Respit, inden der er skredet til Udleg for Renterne. Dette har slet In-

tet kostet Skyldnerne, idet de kun have modtaget et trykt Brev fra Bestyrelsen, før der blev gjort Noget. Dersom de derimod nu gennem Stævningmænd skulde have en Raamindelse, saa vilde dette blive en Udgift. Jeg kan saa godt forstaa det ærede Medlems Tanke: det ærede Medlem har villet værne imod, at de vedkommende Interessenter kunde blive overfaldne, uden at de fik Tid til at værges sig; men Hovedsagen, Pointet i Sagen er jo dog, at, naar de Vedkommende lade Pantet forfalde, man da kan tage fat paa dem. Jeg skal ikke have Noget imod at stemme for det ærede Medlems Vædring, idet jeg haaber, at det ikke vil virke i nogen ubødig Retning. Jeg vil kun sige dette, at nu ere de to Vædringsforslag, der ere stillede af Rogtmand med flere Medlemmer, tagne tilbage, og der stæber da kun det ene tilbage, som gaar ud paa, at sidste Stykke af § 1 skal udgaa. Jeg skulde ikke have Noget imod, at dette Stykke udgik, hvis det blev muligt at faae en Lov, naar dette udgik. Jeg skal for mit Vedkommende afvente den ærede Ministers Udtalelse herom. Vi have villet gjøre Bort til, hvad den ærede Ordfører for Forslagsstillerne bemærkede, at Laanets Størrelse ikke skulde faae nogen Indflydelse paa Honorarerne, for at ingen af Repræsentanterne skulde fristes til at bevilge større Laan for at faae Fordel deraf, og for at heller ingen skulde mistænkes derfor. Men derimod er det saa, som den ærede Ordfører for vore Vædringer bemærkede, at naar jeg f. Ex. har 200 Laan, og en Anden har 50 Laan, saa har jeg i saa Henseende mere Arbejde end den Anden. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig og afvente, hvad den ærede Minister har at sige angaaende Vædringen om, at sidste Stykke af § 1 skulde udgaa.

Scharling: De foreliggende Vædringsforslag gaa jo i det Væsentlige ud paa at stryge de Bestemmelser, hvori man i det andet Lhing søgte at finde nogen Modvægt mod Hovedbestemmelsen i Lovforslaget og mod de Betænkelse, man i Landsthingets Udvalg havde havt overfor denne Bestemmelse. Jeg for mit Vedkommende kan paa ingen Maade stemme for de foreliggende Vædringsforslag, men jeg vil tilføie, at selv om disse Vædringer bleve forfæstede, ser jeg mig ikke i Stand til at stemme for det foreliggende Lovforslag, fordi det forekommer mig, at selve Kjærnepunktet deri er en Feiltagelse, og at Lovforslaget gaar i stik modsat Retning af den, i hvilken det burde gaa. Det forekommer mig, at Forlængelsen af Amortisationsfristen i vore